

ΓΟΥΙΛΙΑΜ «ΓΟΥΙΚΙ» ΤΣΕΡΤΣ

Τ. Γ. Μπ.

Τριξ

Τρίξι

Μπέατριξ

Μικρή Τριξι

Τραγική Τρίξι

Τυφώνας Τριξ

Έρικα Τζέιν

Μερικές φορές δυσκολεύομαι να θυμηθώ ποια ήταν η πραγματική Τριξ Γιόχανσον-Μπελ.

Αργά τη νύχτα, όταν δεν μπορώ να κοιμηθώ, κοιτάζω τα πράγματα της Τριξ που έχω φυλαγμένα σε μια βαλίτσα κάτω από το κρεβάτι μου. Μια σφεντόνα, μερικές φωτογραφίες, ένα σκισμένο μπλουζάκι με το σλόγκαν «Τροφή για τον Κόσμο». Έχω ακόμα αποκόμματα εφημερίδων με τίτλους που γράφουν: «ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΜΙΚΡΗ ΤΡΙΞΙ;», «ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΤΣΑΤ ΡΟΥΜ ΤΗΣ ΤΡΙΞΙ», «Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΤΡΙΞΙ: ΤΗΝ ΕΝΟΙΑΖΕ ΠΟΥ ΔΕ ΝΟΙΑΖΟΜΑΣΤΑΝ». Και ακόμα: «ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΙ ΤΟ ΑΓΓΕΛΟΥΔΙ ΜΟΥ; ΑΓΩΝΙΑ Η ΗΘΟΠΟΙΟΣ».

Όλα αυτά με κάνουν να τη νοσταλγώ, αλλά η Τρίξι που ήξερα εγώ δε βρίσκεται πουθενά μέσα σ' αυτά.

Μόνο τέσσερα πρόσωπα ξέρουν την αλήθεια για κείνο το καλοκαίρι. Η συμμορία. Η ομάδα. Η πιο παράξενη παρέα εφήβων που μαζεύτηκε ποτέ για να διαπράξει ένα έγκλημα. Ρίξε μια ματιά και πες μου τη γνώμη σου.

ΤΖΕΪΝΤ ΧΑΡΤ. Αμερικανίδα, ψηλή, όμορφη, μελλοντικό σούπερ μόντελ (σύμφωνα με την ίδια την Τζέιντ Χαρτ). Πολύ αγαπητή στα αγόρια και η καλύτερη φίλη τής...

ΧΟΛΙΝΤΕ ΒΡΙΣ. Δυνατή, κακοντυμένη και πάντα βιαστική. Από τότε που νίκησε ένα αγόρι στην πάλη σώμα με σώμα, τη φωνάζουν «Χαλκ» – αν και όχι μπροστά της. Πολύ αγαπητή στους καθηγητές και πρώην εχθρός τού...

ΜΑΡΚ ΜΠΛΙΣ. Απαλά ίσια μαλλιά, σπορτίφ, με το είδος της αριστοκρατικής προφοράς που σου έρχεται να του πετάξεις κάτι στα μούτρα. Ο Μαρκ θεωρεί τον εαυτό του φοβερό τύπο. Στην πραγματικότητα, είναι πολύ αγαπητός σε όλους μέσα στην τάξη μας εκτός από...

Εμένα. ΓΟΥΪΛΙΑΜ ΤΣΕΡΤΣ, πιο γνωστός ως «Γουίκι», από τότε που κάποιος αποφάσισε ότι ξέρω τόσο πολλά για διάφορα πράγματα που είμαι σαν ζωντανή Γουικιπίντια (Wikipedia). Ο Μαρκ με φωνάζει «αδερφέ», όχι με τρόπο ρατσιστικό αλλά ούτε και καθαρά φιλικό. Παρά το χρώμα μου –είμαι από τους ελάχιστους μαύρους μαθητές στο ιδιωτικό σχολείο μας, το Κάθκαρτ Κόλετζ– είμαι ο Κύριος Απαράτηρος. Αν έχω ένα ταλέντο, αυτό είναι να μένω αόρα-

τος. Σε κάθε ομαδική φωτογραφία εγώ είμαι αυτός που στέκεται μισοκρυμμένος πίσω πίσω. Μπορώ να μπω σε ένα δωμάτιο και κανένας να μην καταλάβει ότι βρισκομαι εκεί.

Να 'μαστε, λοιπόν, η συμμορία του Τυφώνα Τρίξι: η Τριξ, η Τζέιντ, η Χόλι, ο Μαρκ και ο Γουίλι. Για ένα καλοκαίρι όλοι εμείς ήμασταν εναντίον του κόσμου. Οι ζωές μας περιστράφηκαν γύρω από ένα γεγονός –ένα έγκλημα, θα μπορούσε να πει κανείς– που του δώσαμε το κωδικό όνομα «Η Εξαφάνιση».

Την ημερομηνία της Εξαφάνισης την είπαμε «Ημέρα Ε».

Ημέρα Ε – 87

ΓΟΥΙΚΙ

Πάρτε μια βαθιά ανάσα. Είναι η πρώτη μέρα του καλοκαιρινού τριμήνου στο Κολέγιο Κάθκαρτ. Σ' αυτό το μέρος οι γονείς που έχουν οικονομική άνεση στέλνουν εσώκλειστα αγόρια και τα κορίτσια τους, ηλικίας μεταξύ δεκατριών και δεκαεφτά ετών. Βρίσκεται στην εξοχή (είναι κοντά σε δάσος, έχει τμήμα επιστημών, γήπεδο κρίκετ με υπόστεγο και ό,τι άλλο θελήσεις) στο τέλος ενός μακριού δρόμου. Όταν οι μαθητές επιστρέφουν στο σχολείο, μια ολόκληρη στρατιά από τζιπ 4×4 τσουλάει επιθετικά στον δρόμο, σηκώνοντας πολλή σκόνη. Θυμίζει πόλεμο, εισβολή – Η Εισβολή των Πλούσιων και Βιαστικών Κηδεμόνων.

Στο Κολέγιο Κάθκαρτ τους αρέσει να προσποιούνται πως έχουν ιστορία. Το κολέγιο έχει μέχρι και δικό του λατινικό ρητό: «Vade in Victoria», που σημαίνει πάνω κάτω «Να Κερδίζεις Πάντα», έχει έναν ανυπόφορο σχολικό ύμνο, τη δική του παλιομοδίτικη φρασεολογία (η δική μας τάξη ονομάζεται, για λόγους άγνωστους σε όλους, «Η Απομάκρυνση»), έχει κι έναν διευθυντή που ονομάζεται κύριος Γκριφιθς – άτομο επίσης γνωστό ως «Γκριφός», «το Γκριφόν», και κάμποσα ακόμα παρατσούκλια που δε θέλετε να ξέρετε. Όταν πρωτοφτάνεις στο Κάθκαρτ, το Γκριφόν σου κάνει μια μικρή διάλεξη για το κατά πόσο οι Καθκαρτιανοί (συγγνώμη, έτσι μας φωνάζουν, τι να κάνουμε) είναι μοναδικοί. «Το Κολέγιο Κάθκαρτ είναι η μηχανή που θα σας εφοδιάσει

με όσα χρειάζεστε για να πορευτείτε στη ζωή» μας λέει. «Αν ήσασταν αυτοκίνητα, ένας Καθκαρτιανός θα μπορούσε να είναι μια Φεράρι ή μια γρήγορη και πολυτελής BMW. Κάποιοι από εσάς μπορεί να γίνουν μια κορυφαία Άστον Μάρτιν. Αυτό που δε θα γίνετε ποτέ –και σας το υπόσχομαι αυτό, μαθητές του Κάθκαρτ– είναι ένα φτηνιάρικο Φορντ Μοντέο».

Είχα ακούσει αυτά τα λόγια κατά τη διάρκεια της πρώτης μου βδομάδας στο Κάθκαρτ και την ίδια στιγμή ήθελα να ανοίξει η γη και να με καταπιεί. Ήμουν πεπεισμένος πως, με κάποιο τρόπο, ο διευθυντής με είχε δει να καταφτάνω στο κολέγιο για πρώτη φορά και είχε ανακαλύψει το φρικτό μου μυστικό: Οι γονείς μου οδηγούν ένα Μοντέο.

ΚΥΡΙΟΣ ΝΑΪΤΖΕΛ «ΓΚΡΙΦΟ» ΓΚΡΙΦΙΘΣ

Λυπούμαι αλλά αδυνατώ να σχολιάσω τα γεγονότα που οδήγησαν στην εξαφάνιση της πρώην μαθήτριάς μας Μπέατριξ Γιόχανσον-Μπελ. Παρ' όλα αυτά, πρέπει να επισημάνω πως το συμβάν διαδραματίστηκε κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών διακοπών και ότι το κολέγιο δεν μπορούσε να ελέγξει τη συμπεριφορά της μαθήτριας ή οποιουδήποτε άλλου μαθητή εκείνη την περίοδο.

Το Κάθκαρτ κατέχει πολλά και σπουδαία ρεκόρ ακαδημαϊκών και αθλητικών διακρίσεων και βρίσκεται σταθερά στην κατηγορία των καλύτερων ιδιωτικών σχολείων. Περηφανευόμαστε πως αποτελούμε ένα σχολείο που νοιάζεται. Δε θα κάνω περαιτέρω σχόλια.

ΓΟΥΙΚΙ

Το τι κάνουν οι γονείς σου –πόσο διάσημοι είναι, πόσα χρήματα έχουν, αν γενικά είναι γνωστοί ή όχι– στο Κάθκαρτ αποτελεί δείγμα κύρους και συντελεί στη γενική αποδοχή. Η μητέρα μου είναι βιβλιοθηκονόμος, ο πατέρας μου λογιστής. Κανείς δεν τους γνωρίζει. Στο Κάθκαρτ αυτό με κάνει σαν ζητιάνο, αόρατο. Η Τριξ Γιόχανσον-Μπελ ανήκε στην τάξη των εκατομμυριούχων. Η μαμά της ήταν ηθοποιός και με το παρουσιαστικό που είχε θα μπορούσε να τη θεωρήσει κανείς μια πιο όμορφη μεγαλύτερη αδερφή της Τριξ. Ο πατριός της ήταν αθλητικός ατζέντης που έκανε παρέα με ποδοσφαιριστές, με τενίστες, με οδηγούς αυτοκινήτων αγώνων ταχύτητας και με πολλούς άλλους.

Η Τριξ ανήκε στους δημοφιλείς – πήγαινε πέρα δώθε με τη ζωηρή και υπερβολικά σίγουρη για τον εαυτό της Χόλι ντε Βρις και την κοιτάζετε-όλοι-πόσο-όμορφη-είμαι Τζέιντ Χαρτ. Λίγο καιρό αργότερα, όταν την πρόσεξα περισσότερο, συνειδητοποίησα πως η Τριξ βρισκόταν πάντα εκτός τόπου στο Κάθκαρτ. Είχε κοντά μαύρα μαλλιά και το πρόσωπο κάποιας που ήσουν σίγουρος ότι ήταν πολύ πιο δυνατή απ' όσο υποδήλωνε το εύθραυστο παρουσιαστικό της.

Ήταν σαν μια θυμωμένη νεράιδα. Μια πολύ θυμωμένη νεράιδα.

ΤΖΕΪΝΤ

Τι θύμωνε την Τριξ; Τα πάντα σχεδόν. Όταν ο ήλιος έλαμπε, και κάποια ωραία μουσική ακουγόταν από το ραδιόφωνο,

και ο κόσμος σού φαινόταν ωραίος για λίγα λεπτά, η Τριξ ήταν αυτή που θα επισήμαινε πως το φαγητό που είχαμε μόλις πάρει από το κυλικείο του σχολείου θα μπορούσε να συντηρήσει ένα χωριό στην Αφρική για μία ολόκληρη βδομάδα, ή θα ρωτούσε αν συνειδητοποιούσαμε πως 5,67 εκατομμύρια παιδιά (ή μήπως ήταν 7,56;) πήγαιναν στα κρεβάτια τους πεινασμένα κάθε βράδυ.

Εντάξει, αφού σε ευχαριστεί, χάλασέ μας τη διάθεση.

Δε λέω πως αυτά τα θέματα δεν είναι σημαντικά, αλλά υπάρχει για όλα η σωστή ώρα και ο κατάλληλος τόπος, έτσι δεν είναι; Μερικές φορές, η Τριξ ήταν τόσο... εκτός τόπου και χρόνου.

ΧΟΛΙ

Ήταν η κολλητή μου αλλά, μεταξύ μας, ο τρόπος που η Τριξ διακόσμησε το δωμάτιό της την πρώτη μέρα του τριμήνου άγγιζε τα όρια του τρομακτικού. Κατά τη διάρκεια των διακοπών είχε μαζέψει όλες εκείνες τις φωτογραφίες και τις αφίσες των πεινασμένων παιδιών στην Αφρική, με τις φουσκωμένες κοιλίες και τις μύγες που πετούσαν γύρω από τα μεγάλα πεινασμένα τους μάτια. Οι πιο πολλοί βάζουμε στους τοίχους μας ευχάριστα πράγματα –φωτογραφίες από φάλαινες κι από αστέρες του κινηματογράφου και (αν είσαι η Τζέιντ) αφίσες νεανικών συγκροτημάτων–, όχι όμως η καλή σου η Τριξ. Έπρεπε να μεταμορφώσει το δωμάτιό της σ' ένα μίνι μουσείο της παγκόσμιας μιζέριας.

ΓΟΥΚΙ

Στη διάρκεια των διακοπών του Πάσχα, αναμεταδόθηκε από την τηλεόραση ένας φιλανθρωπικός τηλεμαραθώνιος όπου οι τηλεπαρουσιαστές εμφανίζονται με ωραία εφαρμοστά ρούχα και οι πλούσιοι ποπ σταρ λένε σε όλους πως πρέπει να δώσουν τα λεφτά τους σε φιλανθρωπίες. Η μαμά της Τριξ, η γνωστή ηθοποιός, είχε συμμετάσχει σε κάποια διοργάνωση μόδας που μάζεψε ένα σκασμό λεφτά.

Κι αυτό ήταν πράγματι κάτι – κάτι που αποτρέλανε την Τριξ. Όταν επέστρεψε στο Κάθκαρτ, δε μιλούσε για τίποτα άλλο εκτός από το πόσο προνομιούχοι είμαστε όλοι εμείς εδώ, πως είμαστε μόνο ένα μάτσο πλουσιόπαιδα (κοίτα ποιος μιλάει, Τριξ), και πως έπρεπε να κάνουμε κάτι.

Κάντε τη διαφορά, είπε. Στο χέρι μας ήταν να κάνουμε τη διαφορά.